

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. V. 2016-03-20 SKUNDO**

2016 m. gegužės d. Nr. S- (7-59/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos narės, pavaduojančios komisijos pirmininkę
komisijos narių

Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės – pranešėja

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

Jūratei Dalmantaitei
A. A.

2016 m. gegužės 3 d. posėdyje išnagrinėjusi 2016-03-20 V. V. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-02-26 sprendimo Nr. 68-47, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-02-26 sprendimu Nr. 68-47 patvirtino Šiaulių apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Šiaulių AVMI) 2015-12-21 sprendimą Nr. (39.16)FR0682-784, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti į biudžetą 4027,17 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 1241,57 Eur GPM delspinigius, 402,71 Eur GPM baudą.

Sprendime nurodoma, jog Šiaulių AVMI patikrino Pareiškėjo GPM deklaravimo, apskaičiavimo ir sumokėjimo teisingumą už 2010-01-01–2013-12-31 laikotarpį ir surašė 2015-11-13 patikrinimo aktą Nr. (39.16)FR0680-784. Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas 2010-09-22 už 140000 Lt įsigijo negyvenamąsias patalpas, esančias (duomenys neskelbtini) (mokesčių administratoriaus sprendimuose ir patikrinimo akte nurodytas klaidingas adresas, tačiau Komisijos posėdžio metu Inspekcijos atstovas patikslino šią techninę klaidą). Pirkėjas (Pareiškėjas) sumokėjo pardavėjui 55000 Lt, o 85000 Lt pervedė iš lėšų, Pareiškėjo pasiskolintų iš AB Šiaulių banko. Pareiškėjas vertėsi advokato praktika (vykdė individualią veiklą). Inspekcija nustatė, kad Pareiškėjas į leidžiamus atskaitymus per laikotarpį nuo 2010-09-22 iki 2013-12-31 įtraukė 68683,52 Lt grąžintą minėtoms patalpoms įsigyti paimtos paskolos dalį bei 11636,54 Lt sumokėtas šios paskolos palūkanas, nors minėtos patalpos nebuvo nustatyta tvarka deklaruotos Fizinio asmens pranešime apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai ir / arba kitai ekonominei veiklai kaip individualios veiklos turtas. Dėl nurodytos priežasties ir patikrinimo metu nustatytų aritmetinių klaidų apskaičiuojant mokesčio bazę, konstatuota, kad Pareiškėjas nepagrįstai sumažino apmokestinamąsias pajamas 2010 m. – 5073,03 Lt, 2011 m. – 39314,72 Lt, 2012 m. – 25605,15 Lt, 2013 m. – 23147,30 Lt, todėl Pareiškėjui papildomai apskaičiuota GPM: už 2010 m. – 761 Lt, už 2011 m. – 5898 Lt, už 2012 m. – 3774 Lt, už 2013 m. – 3472 Lt.

Patikrinimo aktas patvirtintas Šiaulių AVMI 2015-12-21 sprendimu Nr. (39.16) FR0682-784 nurodant sumokėti į biudžetą apskaičiuotą 4027,17 Eur GPM ir su juo susijusias mokestinės nepriemokos sumas.

Dėl turto deklaravimo

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjo motyvą, kad įsigyto nekilnojamojo turto nedeklaravimas nėra nusižengimas, nes už šį turtą Pareiškėjas mokėjo nekilnojamojo turto mokestį ir šį turtą naudojo savo ekonominėje veikloje, pažymėjo, kad leidžiamiems atskaitymams priskiriamos Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo (toliau – GPMĮ) 18 straipsnio 3 dalies 1–4 punktuose nenurodyto individualios veiklos ilgalaikio materialiojo turto ir ilgalaikio nematerialiojo turto (pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 1 priedėlyje išvardytas ilgalaikio turto grupes) įsigijimo išlaidos, jeigu prieš pradėdamas šį turtą naudoti individualioje veikloje gyventojas centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka deklaravo, kad tas turtas yra individualios veiklos turtas (Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002-09-25 įsakymu Nr. 303 „Dėl Nuolatinio Lietuvos gyventojų su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu susijusių išlaidų priskyrimo leidžiamiems atskaitymams bei jų apskaičiavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtintos Nuolatinio Lietuvos gyventojų su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu susijusių išlaidų priskyrimo leidžiamiems atskaitymams bei jų apskaičiavimo tvarkos 4 punktas).

Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2002-12-24 įsakymu Nr. 372 „Dėl Fizinio asmens pranešimo apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai ir / arba kitai ekonominei veiklai FR0457 formos ir jos papildomo lapo FR0457P formos pildymo bei pateikimo mokesčių administratoriui taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Fizinio asmens pranešimo apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai ir / arba kitai ekonominei veiklai FR0457 formos ir jos papildomo lapo FR0457P formos pildymo bei pateikimo mokesčių administratoriui taisyklių (toliau – Taisyklės) 5.1 punkte nustatyta, kad fizinis asmuo, vykdamas individualią veiklą, išskyrus tą, kuria verčiamasi turint verslo liudijimą, prieš pradėdamas individualioje veikloje naudoti ilgalaikį turtą, turi Taisyklių V skyriuje nustatyta tvarka mokesčių administratoriui pateikti užpildytą FR0457 formą.

Inspekcijos vertinimu, teisės aktai imperatyviai nustato, jog kitos su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu susijusios išlaidos, įskaitant ir ilgalaikio materialiojo turto įsigijimo, priskiriamos leidžiamiems atskaitymams, jei šis turtas deklaruojamas mokesčių administratoriui kaip individualios veiklos turtas prieš pradėdamas jį naudoti individualiai veiklai.

Šiuo atveju nustatyta, kad Pareiškėjas nedeklaravo patalpų, esančių adresu: (duomenys neskelbtini), kaip individualios veiklos turto. Pareiškėjas pripažįsta, jog jis neteikė pranešimo dėl minėtų patalpų naudojimo individualioje veikloje mokesčių administratoriui ir tuo pažeidė imperatyvias teisės normas, todėl, Inspekcijos vertinimu, įsigijimo išlaidos pagrįstai nepripažintos leidžiamais atskaitymais ir Pareiškėjui papildomai apskaičiuotas GPM.

Pažymėtina, kad Inspekcija Pareiškėjo skunde išdėstytą prašymą panaikinti Šiaulių AVMI 2015-12-21 sprendimą Nr. (39.16)FR0682-784 vertino ir kaip prašymą atleisti Pareiškėją nuo delspinigių ir baudos. Inspekcija konstatavo, kad atleisti Pareiškėją nuo delspinigių nėra pagrindo, nes nėra nustatyta MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytų aplinkybių: Pareiškėjo kaltės dėl padaryto pažeidimo nebuvo, dėl Pareiškėjo veiksmų atsirado žala biudžetui, o Pareiškėjas taip pat negali būti atleistas nuo delspinigių dėl sunkios fizinio asmens ekonominės (socialinės) padėties, nes Pareiškėjui priklauso devyni nekilnojamojo turto objektai, Pareiškėjas disponuoja transporto priemonėmis, pinigėmis, užsiima individualia advokato veikla. Konstatuota, kad Pareiškėjas, vadovaujantis MAĮ 141 straipsnio 2 dalimi, negali būti atleistas nuo baudos mokėjimo, nes į bylą nėra pateikta duomenų, kad Pareiškėjas mokesčio, susijusio su paskirta bauda, sumą yra sumokėjęs (mokestis įskaitytas ir (arba) priverstinai išieškotas) ar šio mokesčio sumokėjimo terminas šio įstatymo nustatyta tvarka yra atidėtas arba išdėstytas.

Pareiškėjas nesutinka su ginčijamu Inspekcijos sprendimu ir 2016-03-20 skunde nurodo, kad, Inspekcija šališkai vertino Šiaulių AVMI argumentus ir bylos medžiagą. Skunde nurodoma, kad

patikrinimo akto, sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo, taip pat Inspekcijos sprendimo teiginiai ir išvados yra nepagrįsti, nes Pareiškėjas 2010-09-22 banko paskolos lėšomis įsigijo negyvenamąsias patalpas (vaistinė) adresu: (duomenys neskelbtini), ir prieš pradėdamas šiose patalpose verstis advokato praktika jas šeimos lėšomis pritaikė advokato kontorai. Minėtas nekilnojamojo turto objektas Pareiškėjo ir jo sutuoktinės nuosavybe tapo 2014 m. lapkričio mėn., o nuo 2010 m. rugsėjo 28 iki 2014 m. lapkričio pabaigos šeima nekilnojamuoju turtu disponuoti negalėjo, nes jis buvo banko žinioje.

Skunde nurodoma, kad Šiaulių AVMI negalėjo jam paaiškinti, kaip susidarė 4027,17 Eur mokėtina GPM suma. Pareiškėjas pažymi, kad patalpoms įrengti jis patyrė dideles išlaidas, tačiau į šias išlaidas atsižvelgta nebuvo.

Pareiškėjas taip pat pažymi, jog tikrinamuoju laikotarpiu minėtą nekilnojamąjį turtą naudojo individualiai veiklai vykdyti, tuo tarpu patalpas individualiai veiklai nuomotis būtų finansiškai nepalanku, nes nuomos kaina per 3 metus ir 3 mėnesius sudarytų 15600 Lt (4518,07 Eur), o per visus advokataavimo metus – 48000 Lt (13901,76 Eur).

Vadovaujantis tuo, kas išdėstyta, skundu prašoma išnagrinėti Pareiškėjo skundą dėl Inspekcijos 2016-02-26 sprendimo Nr. 68-47 ir priimti sprendimą, neprieštaraujantį teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principams, bei pateikti Vyriausybei pasiūlymus dėl teisės aktų tobulinimo, kad nebūtų dviprasmybių.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, ginčijamas Inspekcijos 2016-02-26 sprendimo Nr. 68-47 keistinas.

Mokestinis ginčas kilo dėl 2016-02-26 sprendimo Nr. 68-47, kuriuo buvo patvirtinti Šiaulių AVMI 2015-12-21 sprendimo Nr. (39.16)FR0682-784 nurodymai Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 4027,17 Eur GPM, 1241,57 Eur GPM delspinigius, 402,71 Eur GPM baudą. Papildoma mokestinė prievolė Pareiškėjui apskaičiuota konstatavus, jog Pareiškėjas teikdamas metines pajamų deklaracijas už 2010–2013 m. į leidžiamus atskaitymus įtraukė 68683,52 Lt grąžintą nekilnojamojamam turtui įsigyti paimtos paskolos dalį bei 11636,54 Lt sumokėtas šios paskolos palūkanas, nors ginčo nekilnojamas turtas nebuvo nustatyta tvarka deklaruotas fizinio asmens pranešimu apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai ir/arba kitai ekonominei veiklai kaip individualios veiklos turtas. Nustatyta, kad Pareiškėjas 2010-09-22 už 140000 Lt įsigijo negyvenamąsias patalpas (duomenys neskelbtini). Pirkėjas (Pareiškėjas) sumokėjo pardavėjui 55000 Lt, o 85000 Lt pardavėjui pervesta iš lėšų, Pareiškėjo pasiskolintų iš AB Šiaulių banko. Pareiškėjas nurodo šias patalpas pritaikęs advokato veiklai vykdyti ir jose įkūręs savo kontorą, todėl mano esant pagrįsta išlaidas, susijusias su šių patalpų įsigijimu, laikyti leidžiamais atskaitymais vadovaujantis GPMĮ nuostatomis.

Dėl turto įsigijimo išlaidų įtraukimo į leidžiamus atskaitymus

GPMĮ 18 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad nuolatinio Lietuvos gyventojų, kuris verčiasi individualia veikla, leidžiamais atskaitymais laikomos su per mokestinį laikotarpį faktiškai gautomis arba uždirbtomis individualios veiklos pajamomis susijusios nuolatinio Lietuvos gyventojų patirtos įprastinės šiai veiklai išlaidos, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip. To paties straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad kitų (nei nustatyta šio straipsnio 3 ir 4 dalyse) nuolatinio Lietuvos gyventojų, kuris verčiasi individualia veikla, ir nenuolatinio Lietuvos gyventojų, kuris verčiasi individualia veikla per nuolatinę bazę, su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu susijusių išlaidų priskyrimo leidžiamais atskaitymams arba ribojamų dydžių leidžiamais atskaitymams ir jų apskaičiavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos įgaliota institucija.

Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002-09-25 įsakymu Nr. 303 „Dėl Nuolatinio Lietuvos gyventojų su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu susijusių išlaidų priskyrimo leidžiamais atskaitymams bei jų apskaičiavimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtinto Nuolatinio Lietuvos gyventojų su individualios veiklos pajamų gavimu arba uždirbimu susijusių išlaidų priskyrimo leidžiamais atskaitymams bei jų apskaičiavimo tvarkos aprašo (toliau – Aprašas) 4

punkte nurodyta, jog leidžiamies atskaitymams priskiriamos GPMĮ 18 straipsnio 3 dalies 1–4 punktuose nenurodyto individualios veiklos ilgalaikio materialiojo turto ir ilgalaikio nematerialiojo turto (pagal Lietuvos Respublikos pelno mokesčio įstatymo 1 priedėlyje išvardytas ilgalaikio turto grupes) įsigijimo išlaidos, jeigu prieš pradėdamas šį turtą naudoti individualioje veikloje gyventojas centrinio mokesčio administratoriaus nustatyta tvarka deklaravo, kad tas turtas yra individualios veiklos turtas.

Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos viršininko 2002-12-24 įsakymu Nr. 372 „Dėl Fizinio asmens pranešimo apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai ir / arba kitai ekonominei veiklai FR0457 formos ir jos papildomo lapo FR0457P formos pildymo bei pateikimo mokesčių administratoriui taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Fizinio asmens pranešimo apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai ir / arba kitai ekonominei veiklai FR0457 formos ir jos papildomo lapo FR0457P formos pildymo bei pateikimo mokesčių administratoriui taisyklių (toliau – Taisyklės) 5.1 punkte nustatyta, kad fizinis asmuo, vykdamas individualią veiklą, prieš pradėdamas individualioje veikloje naudoti ilgalaikį turtą, turi Taisyklių V skyriuje nustatyta tvarka pateikti užpildytą FR0457 formą. Mokesčių administratoriaus duomenimis, Pareiškėjas tokios deklaracijos tikrinamuoju laikotarpiu nebuvo pateikęs, dėl šio klausimo mokesstinis ginčas nevyksta.

Kaip matyti iš Aprašo 4 punkte išdėstytos teisės normos turinio, ilgalaikio turto įsigijimo išlaidos priskiriamos leidžiamies atskaitymams tik tenkinant privalomąją sąlygą, kad prieš pradėdamas turtą naudoti individualioje veikloje mokesčių mokėtojas deklaravo, kad tas turtas yra individualios veiklos turtas. Ši teisės norma yra imperatyvaus pobūdžio, t. y. nustato griežtą teisinių santykių dalyvių veikimo būdą be galimybės šių teisinių santykių dalyviams elgtis kitu, jiems patogiu būdu. Tai reiškia, kad minėta nuostata siekiama užkirsti kelią taikyti teisės normos dispoziciją (ilgalaikio turto įsigijimo išlaidas įtraukti į leidžiamus atskaitymus), nesant įvykdytai normos hipotezei – aplinkybėms, kurioms atsiradus nuostata pradeda veikti (t. y. nepateikus mokesčių administratoriui deklaracijos apie turto naudojimą veikloje).

Taip pat pažymėtina, kad į bylą nėra pateikta įrodymų, patvirtinančių, jog Pareiškėjas ginčo patalpose tikrinamuoju laikotarpiu faktiškai vykdė individualią veiklą. Tokių įrodymų buvimas būtų turėjęs reikšmės Pareiškėjo atžvilgiu taikant MAĮ 69 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą turinio viršenybės prieš formą principą ir sudarant Pareiškėjui sąlygas pripažinti ginčo išlaidas leidžiamais atskaitymais.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, nustatytas faktines aplinkybes bei aptartas teisės normas, konstatuoja, kad mokesčių administratorius pagrįstai ir tinkamai taikė GPMĮ bei jį įgyvendinančių teisės aktų nuostatas, darydamas išvadą, jog Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu nebuvo įgijęs teisės įtraukti į leidžiamus atskaitymus išlaidas, patirtas įsigyjant nekilnojamąjį turtą.

Dėl GPM bazės nustatymo

Išanalizavus patikrinimo akto turinį matyti, kad apskaičiuojant GPM bazę Pareiškėjo leidžiamų atskaitymų dydžiai patikslinti iš jų eliminuojant ginčo išlaidas nekilnojamam turtui įsigyti bei koreguojant kitas technines klaidas (patikrinimo akto 2–3 psl.).

GPMĮ 18 straipsnio 12 punkte nurodyta, kad apskaičiuojant apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas, gyventojas pasirinkimu vietoj kitose šio straipsnio dalyse nurodytų patirtų išlaidų gyventojas, kuris verčiasi individualia veikla, leidžiamais atskaitymais gali būti pripažįstama suma, lygi 30 proc. gautų (uždirbtų) individualios veiklos pajamų. Ši nuostata netaikoma, kai individualios veiklos pajamas ar jų dalį gyventojas gauna iš su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusio asmens. Gyventojas, pasirinkęs apmokestinamąsias individualios veiklos pajamas apskaičiuoti šioje dalyje nustatyta tvarka, neprivalo turėti iš pajamų atskaitomą išlaidų sumą pagrindžiančių dokumentų.

Pažymėtina, kad Pareiškėjas pasirinko GPM bazę apskaičiuoti jam palankesniu būdu, t. y. manydamas, jog pagrįstai į leidžiamus atskaitymus įtraukia ginčo sumas, jomis sumažino GPM bazę ir dėl to leidžiami atskaitymai viršijo įstatymo leidėjo nustatytą 30 proc. pajamų ribą, kurią gyventojas gali priskirti leidžiamies atskaitymams neturėdamas išlaidas pagrindžiančių dokumentų. Kaip matyti iš Šiaulių AVMI patikrinimo aktu atlikto leidžiamų atskaitymų dydžio perskaičiavimo, Šiaulių

AVMI, apskaičiuodama apmokestinamąsias pajamas neatsižvelgė į tai, kad Šiaulių AVMI 2011 ir 2013 m. nustatytos Pareiškėjo leidžiamų atskaitymų sumos yra mažesnės, nei GPMĮ 18 straipsnio 12 punkte nurodyta 30 proc. riba (2011 m. Šiaulių AVMI apskaičiuota leidžiamų atskaitymų riba sudaro 21,9 proc., o 2013 m. – 22,31 proc.).

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad įstatymų leidėjas GPMĮ 18 straipsnio 12 punkte įtvirtino galimybę mokesčių mokėtojui pasirinkti jam palankesnę apmokestinimo būdą, konstatuoja, kad vadovaujantis teisingumo ir protingumo principais, Pareiškėjui GPM turėtų būti skaičiuojamas mokesčių mokėtojui palankesniu būdu, t. y. Inspekcijos sprendimas keistinas ir leidžiamiems atskaitymams 2011 ir 2013 m. priskirtinos ne Pareiškėjo dokumentais grindžiamos išlaidos, bet 30 proc. dalis nuo Pareiškėjo gautų pajamų. Todėl Komisijai, gavus iš Inspekcijos elektroniniu paštu 2016-03-05 pateiktą Pareiškėjo mokėtinų mokesčių perskaičiavimą), Inspekcijos sprendimas keičiamas, t. y. vietoj skundžiamu sprendimu patvirtintų 4027,17 Eur GPM, 1241,57 Eur GPM delspinigių ir 402,71 Eur GPM baudos Pareiškėjui nurodoma sumokėti į biudžetą 3591,58 Eur (12401 Lt) GPM, su juo susijusius delspinigius ir 359,16 Eur (10 proc.) GPM baudą.

Papildomai pažymėtina, jog Pareiškėjas, vadovaudamasis Aprašo 4 punkto nuostatomis, gali pateikti mokesčių administratoriui pranešimą (forma FR0457) apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai veiklai ir deklaruoti ginčo patalpų naudojimą Pareiškėjo veikloje už laikotarpius, vėlesnius nei 2013-12-31 (tikrinamojo laikotarpio pabaiga).

Pasisakydama dėl Pareiškėjo prašymo pateikti Vyriausybei pasiūlymus dėl teisės aktų tobulinimo, kad juose nebūtų dviprasmybių, Komisija pažymi, kad Pareiškėjas skunde nenurodo, kurios teisės aktų nuostatos, jo nuomone, yra dviprasmiškos. Komisijos vertinimu, aptartos GPMĮ bei poįstatyminių teisės aktų nuostatos yra nuoseklios, išbaigtos ir aiškios, nesukuriančios dviprasmiško vertinimo prielaidų, tačiau reikalauja išsiginčijimo, analizės ir buhalterijos žinių. Pažymėtina, kad kilus klausimų Pareiškėjas gali kreiptis oficialios konsultacijos į mokesčių administratorių raštu arba telefonu 1882.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-02-26 sprendimą Nr. 68-47, t. y. vietoj nurodymo Pareiškėjui sumokėti į valstybės biudžetą 4027,17 Eur GPM, 1241,57 Eur GPM delspinigius ir 402,71 Eur GPM baudą Pareiškėjui nurodoma sumokėti į biudžetą 3591,58 Eur (12401 Lt) GPM, su juo susijusius delspinigius ir 359,16 Eur GPM baudą.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, LT-01102 Vilnius). Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Mokesčių administravimo įstatymo 164 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad dokumentų, siunčiamų registruotu laišku, įteikimo mokesčių mokėtojui diena laikoma penkta darbo diena, einanti po mokesčių administratoriaus siunčiamos korespondencijos perdavimo paštui dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininę

Rasa Stravinskaitė

Komisijos nariai

Andrius Venius

Lina Vosylienė